

PROOEMIUM.

Libelli huius conscribendi rationem ut tibi, Benevole Lector, breviter exponam, mearum partium esse, duxi. Cum inter alias disciplinas medicas, iurispruēntia medica, in Academia nostra, a me tradenda sit; nobis in disciplina hac scriptores eruditissimos non deesse, facile comperi. Inter hos tamen nonnullos, ob prolixitatem, praelectionibus academicis minus accommodatos esse, ipso quoque eorum usu didici. A plerisque etiam Politiam medicam iurisprudentiae medicae non satis adaequate admixtam esse, salvo aliorum iudiciis, censeo; cum illa scilicet, ut sapientiae pars, ad curiam, haec vero, iurisprudentiam propius respiciens, ad forum pertineat. Has igitur disciplinas seorsim pertractare, atque Dominis auditoribus meis,

meis, tamquam inter se distantes, propo-
nere, commodius visum est. Praeter Po-
litiae medicae dogmata vulgo nota, quae-
dam longo usu mihi cognita, & forte
haud contemnenda, a me adiecta sunt.
Unde catalogus, commode pharmacopolio-
rum visitationi inserviens, originem tra-
xerit, in ipsa pertractatione indicatum est.
Quaedam illi, non tamquam oppido ne-
cessaria, sed ut nonnullorum Practicorum
sententiis aliquid concedatur, apposita sunt.
Herbis officinalibus definitiones Linnaeanae
ideo additae sunt; quoniam in siccis etiam
quaedam notae adhuc satis conspicuae ad-
huc distingui possunt. Pharmacorum quo-
rundam vulgo notorum characteres ac pro-
prietates enumerare, superfluum visum fuit.
Si Deus vitam concesserit, iurisprudentiam
medicam, in auditorum meorum usum,
etiam brevi editurus sum. Vale interim,
Benevole Lector, atque bis, si placent,
utere!

Cap. I.